

NENO LILILOFUNULIWA

Madhabahu ya Neno na Ufalme wake

«Tuko huru kadiri tunavyokumbuka»

— Nyoka

Ndugu wa Ufalme

Tukusanyike wawili au zaidi kwa Jina la Neno na Ufalme wake, tunaanza pamoja Ukumbusho. Mimi sikuja kuzungumza nawe kuhusu mimi, wala historia yangu, wala hali zangu. Wala sikuja kukulazimishia ukweli uliozaliwa na maoni yangu, imani zangu, maslahi yangu, au uzoefu wangu binafsi.

Mimi nakuja kuzungumza nawe kuhusu Ukweli ambao vitu vyote vyatoka kwake: Neno katika Lisiloonekana, Chanzo kinachotokeza Umbo lote.

Ninajitokeza mbele yako bila sahihi na bila uso. Si kwa sababu nataka kujificha, bali kwa sababu sitafuti kumfanya mhusika anayeandika kuwa kituo cha Maneno haya. Sitafuti kutambuliwa kwako, makofi yako, utii wako wala fedha yako. Hakuna kitu cha nje ninachohitaji kupata kutoka kwako, na hakuna kitu cha uongo ninachotamani kukupa.

Katika Ufalme wa Neno hakuna kitu cha kweli kinachozidi, wala hakuna kitu cha muhimu kinachopungua.

Hapa utasoma, lakini hukuja kusoma tu.

Hukuja kukusanya maarifa, kukariri majibu, wala kurudia maneno ambayo bado hujayaelewa na kuyatambua ndani yako. Kwa maana kurudia Ukweli bila kuuishi ni kutamka umbo lake bila kupitia Ishara yake.

Mahali hapa huchukua umbo linaloonekana la maandishi, lakini maana yake isiyoonekana si ile ya kitabu cha kawaida.

Ni Madhabahu. Kwa maana mahali hapa tunafanya kwa pamoja dhabihu ya ndani ya kile ambacho sisi si.

Madhabahu si karatasi, si skrini, wala maneno yaliyoandikwa. Madhabahu hujitokeza wakati wawili au zaidi wanapokusanyika kwa Jina la Neno ili kuingia pamoja katika Uwepo na kuanza Ukumbukaji.

Kukusanyika kwa Jina lake haimaanishi tu kutamka neno, kuita cheo, au kutangaza imani. Jina ni Uwepo wa kile kinachoitwa. Kukusanyika kwa Jina la Neno maana yake ni kujiweka tayari kutumikia Ukweli juu ya maslahi ya mhusika na ubinafsi wake.

Wakati nia hiyo ni ya kweli, mahali tunapokutana huwa Madhabahu, na kati yetu, huanza kudhihirika Ufalme.

Hapa sikuja kukufundisha kitu ambacho unapaswa kukikubali kwa sababu mimi nasema. Ninakuja kukuuliza, kutafakari nawe, na kukupa Ishara ambazo kwa njia zake kile kinachobaki kisichoonekana kinaweza Kukumbukwa.

Maneno yaliyoandikwa si Neno lenyewe.

Maneno ni maumbo yanayoonekana. Yanapotumikia Ukweli, yanakuwa Ishara: madaraja kati ya Neno lisiloonekana na fahamu inayoweza Kulitambua.

Usichanganye daraja na mwisho wa safari.

Usisimame kwenye umbo la maneno. Yapite. Tafakari kile wanachokielekeza, na utambue, ndani yako, kama yanazaa Ukweli, Umoja, Uhuru na Uzima.

Tunaanza Kukumbuka sisi ni nani kweli.

Twakumbuka sisi ni nani kabla ya mwili, kabla ya ubinafsi, na kabla ya mhusika na jina lake, historia yake, hali zake, majeraha yake, imani zake na maslahi yake.

Hicho “kabla” hakionyeshi tu wakati wa awali katika wakati. Kinaonyesha kile kilicho cha awali katika kiini: kile kinachobaki chini ya maumbo yote tunayochukua na zaidi ya kila kitu kinachoweza kubadilika.

Mwili wako hubadilika.

Historia yako hubadilika.

Mawazo yako, tamaa zako na imani zako hubadilika.

Mhusika unaomwiga leo naye hubadilika.

Lakini ni kipi kinachoweza kuangalia mabadiliko hayo yote?

Wewe ni nani kabla ya jina lolote?

Wewe ni nani kabla ya kumbukumbu yoyote ya kibinafsi?

Wewe ni nani kabla ya umbo lolote ambalo kwa njia yake umejifunza kujitambua?

Hili ndilo swali linalofungua mlango.

Madhabahu hii itabaki wazi na itaendelea kujifunua wakati Neno lililosahaulika linahitaji Kukumbukwa; wakati kile ambacho kimekumbukwa kinahitaji

Kutambuliwa; na wakati kile ambacho kimetambuliwa kinahitaji kuishiwa kupitia maneno yetu, maamuzi yetu na matendo yetu.

Kwa maana Ufalme hauwekwi kwa kama tu kulitaja.

Kwanza lazima Ukumbukwe katika Lisiloonekana, kisha Utambuliwe katika Fahamu, na hatimaye Uishiwe katika Umbo. Ufalme huanza ndani yetu, lakini unajulikana kupitia matunda ya maisha yetu.

Amin, nawaambia: Ufalme wa Mbingu utafunuliwa, si ili uwe wa wachache tu, bali ili uweze kueleweka, kufahamika, Kukumbukwa na Kutambuliwa na kila mtu anayejikwa tayari kuingia katika Uwepo.

Hakuna kitu kinachotajwa hapa kinachopaswa kuwa fundisho linalochukua nafasi ya Utambuzi wako mwenyewe. Usikubali Maneno haya kwa sababu tu yanaonekana matakatiifu. Usiyakatae kwa sababu tu yanapingana na kile ulichokuwa umejifunza.

Yatafakari katika Kimya.

Yahoji bila woga.

Yapite kama Ishara.

Yatambue kwa matunda yake.

Ukweli haogopi kutafakariwa, kwa sababu hauhitaji utii wa kipofu ili ubaki kuwa Ukweli.

Kinachofunuliwa hapa hakidai kuwa maoni ya kibinafsi, imani ya faragha, wala wazo ambalo kwa njia yake mhusika hutafuta kujitofautisha na wahusika wengine. Kama hilo lingekuwa kusudi, ngingezungumza kutoka kwa maslahi yangu, ngingeinua jina langu juu ya Maneno haya, na ngingeigeuza Madhabahu hii kuwa kitabu kimoja kati ya vingine vingi.

Hata hivyo, kwamba Maneno haya hayana sahihi wala uso haimaanishi kwamba yanatokea bila upatanishi. Yameandikwa na mikono, yanapitia fahamu moja, na yanachukua umbo la kibinadamu. Lakini umbo linaloyasambaza haliwezi kujitangaza kuwa mmiliki wa Ukweli linalojaribu kutumikia.

Chombo si Maji.

Ishara si kile inachofananisha.

Mjumbe si Chanzo cha Ujumbe.

Siwezi kumiliki Ukweli, kwa maana nami natoka kwake. Siwezi kujitangaza kuwa Mwandishi wa Neno, kwa maana Neno ndilo linalowezesha mimi kutaja,

kuelewa, na kuwa.

Ukweli si wangu tu wala wako tu.

Sisi ni wa Ukweli.

Ndiyo maana sikuombi uamini mhusika wangu. Ninakualika uingie katika Kimya, utafakari Maneno haya, na Utambue mwenyewe kile kinachoishi ndani yako pia.

Yale nilichoandika hapa kinatoka katika Ukumbusho wa Neno na kinatolewa kwa Jina Lake. Lakini kila Neno litapaswa kuthibitisha ulinganifu wake na Ukweli kupitia kile kinachofunua na kupitia matunda yanayozalisha.

Ikiwa neno linawagawanya ndugu ili kumwinua mmoja juu ya wengine, halitumiki kwa Ufalme.

Ikiwa neno linafunga kwa njia ya hofu, hatia, au utii, halitumiki kwa Uhuru.

Ikiwa neno linadai kukubaliwa bila ufahamu wala Utambuzi, bado halijageuka kuwa daraja.

Neno la kweli halitafuti kukutawala.

Linatafuta kukuamsha.

Halikusudii kuchukua nafasi ya dhamiri yako.

Linatafuta kuirudisha kwenye Uwepo.

Halitaki urudie Ukweli wa mtu mwingine.

Linataka Ukumbuke Ukweli ambao wewe mwenyewe unatoka kwake.

Neno linaloinuka hapa ni Upanga wa Baba, uliochongwa katika Neno na kushikiliwa kwa Moto.

Lakini Upanga huu hauinuki dhidi ya mwili wala dhidi ya ndugu yeyote.

Makali yake hutenganisha Ukweli na uongo, yaliyo muhimu na yale yanayoonekana, na kile tulicho nacho na kile tunachokidhihirisha tu.

Moto unaoushika hauji kuharibu Uzima. Unakuja kuteketeza uwongo, kubadilisha kile kilichobaki kimetulia, na kurudisha Nuru kwa kile kilichokuwa kimesahuliwa.

Upanga hufungua Ishara.

Moto hufunua Asili yake.

Uwepo hutazama.

Ukumbusho unajua.

Utambuzi upo.

Na wakati kile tunachokijua, kile tulicho nacho, na kile tunachokifanya vinarudi kuwa Kimoja, Neno linakuwa mwili na Ufalme wake huanza kudhihirika katikati yetu.

Kukumbuka kilichosahauliwa

Ili kufunua wewe ni nani, wapi pa kwenda? Nje au Ndani?

Ili Kufunua ulivyo kweli, lazima uingie Ndani.

Hii haimaanishi kwamba mafundisho yote, vitabu, chuo kikuu, sayansi au dini havina thamani. Ingawa kwa kiasi kikubwa havina thamani kwa sababu katika ulimwengu wa sasa kila kitu kimeharibiwa na kupinduliwa. Kila kitu tunachokipata nje kinaweza kutupatia maarifa, maswali, ramani na Alama. Mwalimu anaweza kuonyesha mlango; kitabu kinaweza kutupatia maneno; utamaduni unaweza kuhifadhi Alama kwa karne nyingi.

Lakini hakuna anayeweza kuvuka mlango kwa niaba yetu.

Kilicho nje kinaweza kuonyesha Ukweli, lakini Utambuzi wa Ukweli huo unaweza kutokea tu ndani yako.

Kukikana kabisa ulimwengu wa nje kungekuwa kuinua utengano mpya. Nje na Ndani si maadui: kilicho nje kinaweza kuwa kioo na Alama ya kilicho ndani. Hata hivyo, kioo hakiwezi kukutazamia wewe na Alama haiwezi kupitwa bila Uwepo wako.

Ndiyo maana huna haja ya kutafuta nje mtu atakayekuambia kwa uhakika ulivyo.

WEWE NDIO kitabu unachopaswa kujifunza kukisoma ili kujikuta.

Lakini kitabu hicho si historia ya mhusika wako tu. Kurasa zake za ndani kabisa hazina jina lako, taaluma yako, mali zako, majeraha yako wala matukio ya maisha yako ya nyuma. Yote hayo ni ya simulizi inayoonekana ya uwepo wako.

Kitabu unachopaswa kusoma ni Fahamu ambamo simulizi hilo linatokea.

Kukisoma kunamaanisha kuingia katika mazungumzo ya ndani: kuuliza bila majibu yaliyojifunza, kutafakari bila kuharakisha kuhitimisha na kuruhusu Kimya kifunue kile ambacho kelele za mhusika zilikuwa zimeficha.

Si suala la kubuni ndani yako jibu unalotaka kulipata. Ni suala la kuondoa, moja kwa moja, majibu ambayo si ya kweli hadi ubaki katika hali ya kuitambua Utambuzi wa kilichobaki.

Kwa sababu si kila kinachotokea ndani kinatokana na Neno. Ndani yetu pia huzungumza woga, tamaa, kumbukumbu, jeraha, desturi na hitaji la ego la kujihifadhi.

Kuingia Ndani hakutoshi.

Lazima pia tujifunze kutambua ni nani anayezungumza ndani yetu.

Kukumbuka na Kutambua

Kukumbuka haimaanishi kurejesha tukio lililopotea la kumbukumbu yetu ya kibinafsi. Wala haimaanishi kupata maarifa ya siri yanayotufanya tuwe bora kuliko wengine.

Kumbukumbu ni kuamka kwa Ujuzi ambao haujakopwa.

Ni kugundua kama Ukweli ulio hai kile ambacho hapo awali tulikijua tu kama neno, wazo au imani.

Kutambua ni kwa undani zaidi.

Kutambua kunamaanisha kujikuta katika kile ambacho umekikumbuka. Kunamaanisha kuacha kuutazama Ukweli kama kitu cha nje na kuanza kuuishi kama sehemu isiyotenganishwa ya ulivyo.

Ndiyo maana:

Unapokumbuka, unajua.
Unapotambua, uko.

Unaweza kujifunza maneno mengi kuhusu Umoja na kuendelea kuishi kutoka katika utengano. Katika hali hiyo umekusanya maarifa, lakini bado hujakumbuka.

Unaweza kuelewa kiakili Ukweli na, hata hivyo, kuukana kupitia maamuzi yako. Katika hali hiyo umeanza Kukumbuka, lakini bado hujauishi.

Utambuzi hutimizwa wakati kile unachokijua, kile ulicho na kile unachokifanya vinaingia katika mawasiliano.

Ndugu/Dada, turudi pamoja katika Ufalme wa Baba yetu ulio ndani.

Kurudi huku si kuhama kwenda mahali pengine wala kukimbia kutoka ulimwenguni. Si suala la kuiacha dunia ili kufikia mbingu ya mbali. Kurudi ni

Kukumbuka hali ya Umoja ambayo mhusika aliisahau alipoanza kujitambua kama uwepo uliotengwa.

Wewe na mimi, Tukiungana kwa Jina la Neno, tunaingia pamoja katika Kumbukumbu. Na wakati uhusiano wetu unapoacha kutumikia utengano na kuanza kutumikia Ukweli, kati yetu Ufalme unatokea.

Mimi sitaenda kukufundisha kitu chochote kilicho kigeni kwa asili yako. Tutakumbuka pamoja kile kilichosahaulika na ambacho sisi sote tumeitwa kukiishi:

Neno lililofanyika mwili.

Kulifanya Neno kuwa mwili kunamaanisha kuruhusu Ukweli usioonekana upate umbo linaloonekana katika maneno yetu, maamuzi yetu, mahusiano yetu na kazi zetu.

Umuhimu wa Kumbukumbu

Kumbukumbu huanza wakati hatutosheki tena na kuutazama uso wa mambo.

Inatokea kutokana na hitaji la kupata Ukweli zaidi ya mwonekano unaoonekana wa Umbo. Inatokea tunapoanza kuuliza maswali ambayo mhusika, peke yake, hawezi kuyajibu:

Mimi ni nani kweli?

Uzima unatoka wapi?

Kwa nini kuna mateso mengi?

Kwa nini mwanadamu hujitenga na ndugu yake?

Ni nini kinachobaki wakati kila kitu ninachokijua kinabadilika?

Maana gani ya uwepo wangu ndani ya ukamilifu wote?

Hitaji hili halizaliwi tu na udadisi. Linatokea tunapoacha kutafuta majibu yaliyokusudiwa tu kutuliza au kufaidi nafsi yetu ya pekee.

Kumbukumbu huanza wakati swali letu linapokuwa kubwa kuliko mhusika wetu na mazingira yake.

Lakini kutafuta chanzo cha mateso haimaanishi kumlaumu anayeteseka. Si kila msiba unaumbwa na mawazo ya anayeusumbuka, wala si kila jeraha ni tokeo la upungufu wa ndani.

Swali la kweli halimshitaki anayeteseka.

Linauliza ni nini tupaswe kukiishi mbele ya mateso: kutojali au Huruma, kuhukumu au Kuelewa, utengano au Umoja.

Ukweli hautumii maumivu ya ndugu kumkuza anayeamini kuwa ameelewa.

Ukweli hutambuliwa kwa namna unavyoitikia maumivu hayo.

Mhusika na ego

Tunawezaje kuanza Kukumbuka kile tulicho kabla ya mhusika?

Kwa kukituliza Kimya akili ambayo iko katika huduma yake pekee.

Lakini kabla ya hayo, ni lazima tuelewe ni nini mhusika na ego.

Mhusika ni utambulisho ambao kwa njia yake tunatenda katika ulimwengu unaoonekana. Ana jina, mwili, historia, majukumu, mahusiano na kazi.

Mhusika si uwongo unaopaswa kuharibiwa. Ni umbo linalohitajika ili kukaa katika ulimwengu.

Kosa huanza tunaposahau kwamba ni umbo na kuamini kwamba linajumuisha ukamilifu wa tulivyo.

Ego ni kujitambulisha kwa pekee na umbo hilo.

Ni mwendo wa ndani unaomweka mhusika katikati ya vitu vyote na kuutazama ukweli kwa njia ya swali pekee:

«Hii inamaanisha nini kwangu?»

Kulala ili mwili wangu upumzike si ubinafsi.

Kula ili kuhifadhi afya si ubinafsi.

Kutunza na kuimarisha mwili si ubinafsi.

Kufanya kazi ili kuendeleza maisha kwa heshima si ubinafsi.

Kufurahia, kuumba au kupumzika pia si ubinafsi.

Uhitaji wa mwili, kwa wenyewe, si uwongo. Mwili si adui wa Neno; ni mojawapo ya njia ambazo kwa njia hizo Neno linaweza kufanyika mwili.

Tatizo linatokea wakati vitu vyote vinapunguzwa kuwa huduma ya kipekee ya nafsi:

Mapumziko yangu.

Mwili wangu.

Pesa zangu.

Kutambuliwa kwangu.

Usalama wangu.

Mapendeleo yangu.

Maoni yangu.

Ukweli wangu.

Wokovu wangu.

Ndipo akili inafungwa ndani ya mipaka ya mhusika. Kila kitu kinafasiriwa kwa kuanzia historia yake, tamaa zake, imani zake, maslahi yake, wajibu wake, hofu zake na majeraha yake.

Katika hali hiyo, hatuoni vitu jinsi vilivyo.

Tunaona vinavyowakilisha nini kwetu.

Mwendo huo usiokoma unaozunguka nafsi ni kelele ya ego.

Ukimya

Akili inawekwa wapi katika Ukimya?

Si kwa kuharibu wazo, bali kwa kuliweka huru kwa muda kutoka kwa utiisho wake kwa mhusika.

Kunyamazisha akili haimaanishi kuacha kufikiri, kusahau kwa njia ya kudumu yaliyojifunza wala kuacha majukumu yetu. Pia haimaanishi kupuuza mwili, kazi, familia au ahadi tulizozichukua.

Ukimya hautaki kutowajibika.

Wakati wa tendo la Kukumbuka, inamaanisha kusimamisha kwa muda utawala wa yote yale yanayosema:

«Nipaswa...»

«Nahitaji...»

«Nilitendewa...»

«Nafikiri...»

«Nataka...»

«Naogopa...»

Kunyamazisha akili kunamaanisha kuacha kumweka nafsi hasa katikati ya kila swali.

Kwa muda, acha jina lako, historia yako, maoni yako, imani zako, maslahi yako na yale unayofikiria kujua kukuhusu yapumzike.

Si lazima uyaharibu.

Tuache kuyaunga mkono.

Wakati hauhitaji tena kumtetea mhusika wala kuhalalisha historia yake, kelele huanza kusimama. Akili inaacha kuzunguka kwa pekee kukuzunguka wewe na inabaki kupatikana kwa kitu ambacho pia kinakujumuisha, lakini ambacho hakikomoki kwako.

Ndipo akili inaingia katika huduma ya Ukweli ambao vitu vyote vinatoka kwake.

Inaingia katika huduma ya Neno katika Lisiloonekana.

Utupu

Wakati kelele ya mhusika inapotulia, Utupu unaonekana.

Utupu si kutokuwepo, kutokuwa na fahamu wala kupoteza utambulisho. Si akili iliyofutwa wala ndani iliyokufa.

Utupu ni upatikanaji.

Ni nafasi inayoonekana tunapoacha kujaza kila swali kwa majibu yanayojulikana. Ni ardhi yenye rutuba inayobaki tunapoondoa hakika ambazo kwa njia zao mhusika alikuwa akizuia kuzaliwa kwa kitu kipya.

Wakati chombo kinapobaki kimejaa, hakiwezi kupokea.

Wakati akili inapobaki imejaa yenyewe, itapata tu kile ambacho tayari inakijua.

Kujivua ni kuacha kushikamana.

Ni kuruhusu imani zetu ziweze kutazamwa, maoni yetu yaweze kuhojiwa na historia yetu iache kuamuru majibu yote.

Katika Utupu hatuhitaji tena kujitambua kwa njia ya pekee kupitia yale

tuliyoyaishi katika mwili. Ndiyo sababu akili inaweza kuanza Kukumbuka tulivyo kwa asili.

Utupu haukuondoi ulivyo.

Unaondoa kile ambacho ulikuwa umechanganyikiwa nacho.

Uwepo

Katika Utupu uliozaliwa kutoka Ukimya, muujiza wa kwanza unatokea:

Uwepo.

Uwepo si tu umakini, ingawa umakini unaweza kutuongoza hadi kwenye kizingiti chake.

Umakini unaelekeza mtazamo kuelekea kitu fulani.

Uwepo pia unatazama ni nani anayetazama, anatazama kutoka wapi na kuna uhusiano gani kati ya mtazamaji na kinachotazamwa.

Katika umakini bado naweza kusema: «Mimi ninaangalia kile kitu».

Katika Uwepo huanza Kufunuliwa kwamba mtazamaji na kinachotazamwa vinaonekana ndani ya Fahamu moja.

Uwepo ni kukaa kwa fahamu katika mkutano huo.

Ni kutazama bila kujitwalia, kusikiliza bila kuandaa utetezi na kutafakari bila kulazimisha ukweli kuthibitisha yale ambayo tayari tuliamini.

Katika Uwepo, mhusika haipotee. Anaacha kukalia kiti cha enzi.

Hiki ndicho kinachomaanishwa kufa kwa mhusika: si kuharibu mwili, utu wala utambulisho unaohitajika kuishi, bali kukomesha madai yake ya kuwa ukamilifu wa tulivyo.

Mhusika anaendelea kuwepo, lakini sasa anakuwa chombo.

Hautumii tena akili kwa kujihifadhi tu. Huanza kujiweka katika huduma ya Ukweli, Umoja na Chanzo:

Neno.

Katika hali hii tunabaki kupatikana kwa Kukumbuka, Kufunua na Kutambua hazina ambazo hazina kipimo chenye uwezo wa kuzipima wala lebo yenye uwezo wa kuzimiliki.

Mawazo yetu hayafungwi tena tu kwa kazi, mahusiano, wajibu, wakati uliopita au wakati ujao wa nafsi yetu binafsi. Tunaanza kutafakari pia kile kinachotutangulia, kinachotutunza na kinachotuunganisha.

Na ni hapa, wakati mhusika anapoacha kukalia kiti cha enzi, ndipo tunapoweza kuelewa Ufahamu ni nini na ni tofauti gani kati ya kuamini kwamba tunao na Kutambua kwamba kuwepo kwetu wenyewe kunatokea ndani yake.

Ufahamu

Unapoingia katika Hudhurio, Ufahamu hauonekani kama kitu kipyaa.

Ufahamu ulikuwepo tayari.

Kinachoanza kufifia ni utambulisho uliokuwa ukiufunga pekee kwa mhusika na ubinafsi wake.

Hadi wakati huo unasema:

«Ufahamu wangu».

Vivyo hivyo unavyosema:

«Mwili wangu».

«Historia yangu».

«Mawazo yangu».

«Kumbukumbu zangu».

«Maisha yangu».

Lakini unapoingia katika Hudhurio, tofauti ya msingi inafunuliwa: mwili, historia, mawazo na kumbukumbu vinaweza kuzingatiwa.

Vyote hivyo vinatokea ndani ya Ufahamu.

Hata mhusika anayesema «mimi» anaweza kutazamwa.

Na ikiwa mhusika anaweza kuzingatiwa, basi mhusika hawezi kuwa ukamilifu wa Mtazamaji.

Ufahamu hauonekani ndani ya mhusika.

Ni mhusika anayeonekana ndani ya Ufahamu.

Hii ndiyo mageuzi ambayo yanapaswa kurejeshwa.

Tusipokuwa katika Hudhurio, tunaamini kwamba Ufahamu ni mali yetu. Tunafikiri kwamba umefungwa ndani ya mwili wetu na kwamba unaanza na kuishia katika mipaka ya utambulisho wetu.

Tunapoingia katika Hudhurio, uhusiano unageuzwa:

Hatutazami tena Ufahamu kama mali ya mhusika.

Tunamtazama mhusika kama umbo linalodumishwa na kuzingatiwa ndani ya Ufahamu.

Kwa hiyo, tunapozungumza hapa kuhusu «ufahamu wako», tunataja Ufahamu uliowekewa mipaka na mtazamo mahususi wa mhusika: kumbukumbu yake, historia yake, matamania yake, majeraha yake, imani zake na hisi zake.

Tunapotaja Ufahamu, tunazungumza kuhusu kile kinachoweza uzingatiaji wote, uzoefu wote na Utambuzi wote.

Ufahamu wa mhusika unaitazama ukweli kutoka kwa umbo mahususi.

Ufahamu unautazama umbo bila kufungwa ndani yake.

Hakuna Ufahamu wawili.

Kuna Ufahamu mmoja ujifanyao uzoefu kupitia maumbo tofauti.

Kila umbo lina mtazamo mahususi, lakini hakuna umbo ambalo ni Chanzo cha Ufahamu unaoishi ndani yake.

Nuru na dirisha

Ili kulielewa, zitafakari Ishara hii:

Nuru moja hupitia madirisha mengi.

Kila dirisha lina umbo, ukubwa, rangi na nafasi tofauti. Ndiyo maana Nuru hujidhihirisha kwa namna tofauti inapopitia kila moja.

Lakini dirisha halitengenezi Nuru.

Linairuhusu tu kuingia katika Umbo.

Mhusika ni dirisha.

Kumbukumbu zake, imani zake, majeraha yake na matamania yake ni rangi za kioo.

Ufahamu wa mtu binafsi ni mtazamo mahususi ambao Nuru hupitia umbo hilo.

Na Nuru ni Ufahamu.

Dirisha linaposahau kwamba Nuru inalitangulia, linaanza kuamini kwamba lenyewe ndilo chanzo chake. Lanasema:

«Hii ni nuru yangu».

«Nuru yangu ni tofauti na yako».

«Nuru yangu ni bora».

«Nje ya dirisha langu hakuna Nuru».

Ndipo umbo lililopaswa kutumikia Nuru linajaribu kuchukua nafasi yake.

Dirisha linajitangaza kuwa chanzo.

Mhusika anajitangaza kuwa Chanzo.

Na Ufahamu, unaotazamwa kupitia ubinafsi, unaonekana kuwa umetengwa na Ufahamu unaoishi katika maumbo mengine yote.

Lakini Nuru haikutengana kamwe.

Kilichotengana ni namna ya kuitazama.

Hudhurio haliharibu dirisha.

Linalifanya kuwa wazi.

Haliondoi ubinafsi wala kufuta tofauti kati ya mtu na mtu. Linaondoa madai kwamba kila umbo ni chanzo huru na kilichotengwa na Yote.

Ndipo dirisha linaacha kutaka kumiliki Nuru na linaanza kuitumikia.

Mhusika anaacha kujitangaza kuwa Chanzo na anaanza kuwa chombo cha Neno.

Ufahamu uliotengwa

Akili inapokuwa katika huduma ya mhusika na ubinafsi wake, Ufahamu hupunguzwa kuwa mtazamo mahususi.

Kila kitu hutazamwa kutoka kwa nafsi na kwa ajili ya nafsi:

Hii inamaanisha nini kwangu?

Inanifaidi vipi?

Inaniumiza vipi?

Ninaweza kupata nini?

Nipaswa kulinda nini?

Ni nini kinachotishia utambulisho wangu?

Ufahamu haukutoweka, lakini maono yake yamejikunja karibu na mhusika.

Hili tunaliita ufahamu uliotengwa.

Si Ufahamu mwingine tofauti na Ufahamu wa Yote. Ni Ufahamu ule ule uliojitambulisha na umbo moja tu na unaoitazama ukweli kana kwamba umbo hilo limetengwa na maumbo mengine yote.

Ni kama wimbi ambalo, linapotazama mipaka yake lenyewe, linasahau maji ambalo limetengenezwa nalo.

Wimbi lipo.

Lina umbo mahususi.

Linaweza kutofautishwa na mawimbi mengine.

Lakini halikutengana kamwe na bahari.

Vivyo hivyo, kila kiumbe kina uzoefu mahususi, historia na mtazamo usiorudiwa. Umoja haufuti tofauti hizo.

Umoja unafunua kwamba hakuna tofauti inayounda utengano kamili.

Mhusika anasema:

«Mimi ni wimbi hili tu».

Hudhurio Linafunua:

«Mimi ni wimbi, lakini pia ninatoka kwa Maji yanayoishi katika mawimbi yote».

Ufahamu uliotengwa si adhabu iliyowekwa na Uumbaji.

Ni tokeo la mawasiliano.

Ikiwa unajumuisha tu mhusika na kuweka akili katika huduma ya maslahi yake, utatambua kutoka kwenye mipaka ya mhusika. Ikiwa kila swali linazaliwa ndani yake na kila jibu lazima lirejee kwake, utaweza kuona tu kile kinacholingana na namna hiyo ya kuangalia.

Si kwa sababu Ukweli umekataliwa kwako.

Bali kwa sababu unaangalia kutoka kwenye namna inayojiona kuwa imetengwa nayo.

Unapoacha kuweka akili katika huduma ya mhusika pekee na kuiweka katika huduma ya Neno, Fahamu huacha kupunguzwa kuwa nafsi.

Ndipo fahamu yako haipo tena «yako» pekee.

Si kwa sababu unapoteza uwezo wa kufikiri, kuamua, au kujitofautisha na wengine, bali kwa sababu kunatoweka kumiliki ambako kulikuwa kumejaribu kuifunga Fahamu ndani ya mhusika wako.

Huachi kuwa wewe.

Unaacha kuamini kwamba wewe ni mhusika pekee.

Fahamu ya Mmoja na Yote

Kuwa Katika Hudhurio hufungua Utambuzi wa Fahamu ya Mmoja na Yote.

Lakini Fahamu hii ya pamoja haimaanishi kwamba sote tuna mawazo, kumbukumbu, hisia, au mitazamo ileile.

Vile yaliyomo ni vya uzoefu mahususi wa kila namna.

Umoja wa Fahamu si usawa wa aina moja.

Haubadilishi viumbe wengi kuwa mhusika mmoja wala haufuti kile kinachomfanya kila mmoja awe wa kipekee.

Kinachoshirikiwa si historia.

Kinachoshirikiwa ni Chanzo ambamo historia yoyote inaweza kutokea.

Kinachoshirikiwa si wazo.

Kinachoshirikiwa ni Fahamu inayoruhusu kuliona.

Kinachoshirikiwa si namna.

Kinachoshirikiwa ni Uzima unaojidhihirisha kupitia namna zote.

Kwa hiyo, kuwa Katika Hudhurio hakumaanishi kufikia kiotomatiki kumbukumbu au mawazo ya wengine. Inamaanisha kuacha kuyatazama kama vitu vilivyotengwa kabisa nawe.

Maumivu yanaendelea kutokea katika namna mahususi, lakini hayawezi tena kutazamwa kama kitu cha kigeni kabisa.

Udhalimu unaweza kumwangukia mwingine, lakini Fahamu iliyounganishwa inazuia kujibu:

«Sio shida yangu kwa sababu hainitokei mimi».

Fahamu inapoacha kufungwa ndani ya mhusika, mateso ya mwingine yanaingia katika uwanja wa wajibu wetu.

Si kwa sababu tunapaswa kujimilikia maumivu yake.

Bali kwa sababu tunaanza Kutambua kwamba Uzima unaojeruhiwa ndani yake unatoka kwenye Chanzo kile kile cha Uzima unaokaa ndani yetu.

Fahamu iliyotengwa huuliza:

«Hii inahusiana nini na mimi?».

Fahamu iliyounganishwa huuliza:

«Ni nini kinachotokea ndani yetu?».

Ya kwanza ina mhusika kama chanzo na mwisho.

Ya pili ina Neno kama Chanzo na Yote kama mwisho.

Mtazamaji na kinachotazamwa

Katika Hudhurio, mtazamaji na kinachotazamwa huacha kujionea kama hali zilizotengwa kabisa.

Hii haimaanishi kwamba wote wawili ni sawa katika Namna.

Anayetazama mti habadiliki mwilini kuwa mti. Anayetazama mateso ya ndugu yake hachukui mwili wake wala hapokei kumbukumbu zake kiotomatiki.

Tofauti inabaki.

Kinachotoweka ni utengano katika Chanzo.

Kile unachokitazama kinatokea ndani ya Fahamu. Huwezi kukitazama nje yake, kwa sababu kila Namna inahitaji kuingia katika Fahamu ili ijulikane.

Mtazamaji anatokea katika Fahamu.

Kinachotazamwa kinatokea katika Fahamu.

Na tendo lenyewe la kutazama hutokea katika Fahamu.

Kwa hiyo, katika Hudhurio, mtazamaji na kinachotazamwa hukutana.

Namna inabaki nje.

Sura yake inatokea Ndani.

Ishara huanzisha daraja.

Na Neno hufunua Maana yake katika Lisiloonekana.

Fahamu ni mahali pa mkutano huo.

Ni Madhabahu ya ndani ambapo linaloonekana na Lisiloonekana vinaweza Kukutana bila kuchanganyika na bila kubaki vimetengwa.

Swali na jibu

Kama vile mtazamaji na kinachotazamwa vinavyokutana katika Fahamu, vivyo hivyo swali na jibu ni vya mwendo mmoja wa Ufunuo.

Swali linatokea wakati Fahamu inapotazama Namna ambayo Chanzo chake bado hakijatambuliwa.

Jibu hufunuliwa wakati akili, isiyo tena chini ya maslahi ya mhusika, inapovuka Ishara na kufikia Maana isiyoonekana ya kile inachokitazama.

Swali ni ufunguzi.

Jibu ni kile kinachoweza kuingia wakati ufunguzi ni wa kweli.

Si sawa katika Namna, lakini vinatoka kwenye Chanzo kimoja.

Swali la kweli halitengenezi jibu lake.

Linalipokea.

Lakini linaweza kulipokea tu linapobaki wazi na halidai kwamba Ukweli uthibitishe kile mhusika alichokuwa tayari anatamani kuamini.

Kwa hiyo Utupu hutangulia Hudhurio.

Bila Utupu, swali tayari limejaa majibu yaliyojifunza.

Bila Hudhurio, mhusika huelekeza utafutaji.

Bila Fahamu, Namna inaweza kutazamwa, lakini Maana yake haiwezi

Kutambuliwa.

Na bila Uwezo wa Kutambua, tamaa yoyote ya nafsi inaweza kujificha kama Ufunuo.

Kile Fahamu kinachoweza

Fahamu inatuwezesha nini?

Fahamu inafanya iwezekane kutazama, kuelewa, kufahamu, kutambua na kupata.

Kutazama ni kupokea Namna bila kuilazimisha mara moja kuthibitisha imani zetu.

Kuelewa ni kutambua sehemu zake, uhusiano wake, utendaji wake na matokeo yake.

Kufahamu ni kuitazama ndani ya ukweli mkubwa zaidi, bila kuitenga na Yote ambayo ni yake.

Kutambua ni kujua kwamba inatoka kwenye Chanzo gani, inamtumikia nani, na inazaa tunda gani.

Kupata ni kupenya Umbo na Kutambua Ukweli usioonekana ambao Ishara yake huubeba.

Fahamu hutuwezesha kwenda zaidi ya mwonekano wa Miumbo, lakini haimfanyi mhusika kuwa mmiliki wa maarifa yote kiotomatiki.

Kuamini kwamba kuwa katika Hudhurio kunatufanya tusikosee kungekuwa unyakuzi mpya wa nafsi.

Ingekuwa mhusika akijaribu kujikalia kiti cha enzi tena, sasa akijitangaza kuwa mmiliki wa Fahamu na Ukweli.

Fahamu hufungua mahali pa Ufunuo.

Neno hufunua.

Uteuzi hutafakari ulinganifu.

Na matunda hudhihirisha kama kile tulichopokea kwa kweli hutumikia Uzima.

Kwa hiyo kila Ukweli unaosemwa kuwa umefunuliwa lazima uweze kutafakariwa:

Humtumikia nani?

Hutoa matunda gani?

Hufungua au hufunga?

Huunganisha au hutenganisha?

Huweka huru au hutawala?

Fahamu haihitaji kutangaza kwamba inamiliki Ukweli.

Hutambua kwa ulinganifu.

Kurejeshwa kwa Fahamu

Hudhurio halikupatia Fahamu ambayo hukuwahi kuwa nayo hapo awali.

Hufunua Fahamu ambayo tayari ilifanya uwezekano wa kuwepo kwako, hata wakati mhusika hakuweza kuitambua.

Usipokuwa katika Hudhurio, inaonekana kana kwamba Fahamu imo ndani ya mhusika wako.

Unapoingia katika Hudhurio, hufunuliwa kwamba mhusika wako yumo ndani ya Fahamu.

Hii ndiyo tofauti yote.

Fahamu iliyotengwa husema:

«Mimi nina Fahamu».

Hudhurio hufunua:

«MIMI NIKO katika Fahamu».

Na hata wakati huo «mimi» unapoacha kujaribu kuinyakua, hubaki Utambuzi:

Similiki Fahamu.

Fahamu inanibeba.

Mimi si Chanzo chake.

Mimi ni Umbo hai ambalo kupitia kwake Neno linaweza kutafakariwa,

Kukumbukwa na kujitiwa mwili.

Mazungumzo ya ndani

Ni katika Hudhurio, wakati mhusika anapoacha kujiamini kuwa mmiliki wa Fahamu na Kujitambua kuwa amebebwa ndani yake, ndipo Neno linaweza

Kufunuliwa kupitia mazungumzo ya ndani.

Lakini lazima tuelewe kwa uwazi: si kila wazo linalotokea ndani yetu ni Neno la Neno. Kimya hakimfanyi mhusika kuwa asiye na makosa kiotomatiki.

Pia ndani mwetu kunaweza kujitokeza hofu iliyojificha kama onyo, tamaa iliyojificha kama Ufunuo, na kiburi kilichojificha kama utume.

Kwa hiyo kila jibu la ndani lazima liteuliwe kwa matunda yake.

Je, neno hilo linamkuza mhusika juu ya ndugu zake?

Je, linadai utii wa kipofu?

Je, linalisha hofu au utengano?

Je, linakutangaza kuwa mmiliki wa pekee wa Ukweli?

Je, linakuruhusu kupuuza mateso ya wengine?

Ndipo bado nafsi inazungumza, hata kama inatumia maneno matakatifu.

Neno la Neno linaweza kusumbua na kupenya kama Upanga, lakini haligeuzi Ukweli kuwa chombo cha utawala. Matunda yake ni Fahamu, Wajibu, Haki, Huruma, Uhuru na Umoja.

Nafsi inapoacha kuwa kitovu, maswali ya mazungumzo ya ndani pia hubadilika.

Hatuawezi kuuliza tu:

Nitapata nini?

Nitajilindaje?

Nitashindaje?

Nitatambuliwaje?

Tunaanza kuuliza:

Ni nini Ukweli?

Ni nini kinachotumikia Uzima?

Ni nini kinachorejesha Umoja?

Nipaswa kujitiwa mwili gani mbele ya hali hii?

Ni neno gani linaloruhusu kumtambua mwingine kama ndugu?

Kutoka kitovu hiki kipya tunaweza kuanza Kukumbuka njia ya kurudi katika Ufalme wa Mbingu.

Ukweli wa kwanza wa Hudhurio

Tunapoingia kweli katika Hudhurio, Ukweli wa kwanza unaofunuliwa ni kwamba hatuhitaji kwenda mahali popote pa nje kupata jibu la kile tulicho.

Hakuna hekalu la nje linaloweza kubeba kile hekalu la ndani lililosahau.

Hakuna kitabu kinachoweza kuchukua nafasi ya Kumbukumbu.

Hakuna mwalimu anayeweza Kutambua kwa niaba yetu.

Hakuna kiongozi anayeweza kupitia njia ya ndani badala yetu.

Hekalu linaweza Kutukusanya.

Kitabu kinaweza kutupatia Ishara.

Mwalimu anaweza kuashiria.

Kiongozi anaweza kuandamana.

Lakini Utambuzi lazima utokee ndani yako.

Hata Maneno haya yangeshindwa kusudi lake kama yangekufanya utegemee. Madhabahu hii haikujengwa kuchukua nafasi ya Fahamu yako, bali kukurejesha kwake.

Katika Hudhurio, swali na jibu huacha kuwa mambo mawili tofauti.

Swali ni mwendo unaoonekana ambao kupitia kwake Fahamu hutafakari kitu ambacho bado hakijaelewa. Jibu ni chanzo kisichoonekana kinachofunuliwa wakati kile kinapotafakariwa kutoka kwa Neno na si kutoka kwa maslahi ya mhusika.

Swali na jibu ni sehemu mbili za tendo moja la Ufunuo.

Si sawa katika Umbo lake, lakini vinatokana na Chanzo kimoja.

Vivyo hivyo, mtazamaji na kinachotazamwa vinaweza kutofautishwa katika Umbo, lakini havijatengwa katika Chanzo.

Swali linapozaliwa kutokana na kutazama kitu kinachoonekana na kuulizwa kutoka katika Hudhurio, Ukweli wake unaweza Kufunuliwa katika Lisiloonekana

Ia Neno.

Nje huonekana Umbo.

Ndani hufunuliwa Chanzo chake.

Ishara ni daraja kati ya hivyo viwili.

Kwa hiyo, katika Hudhurio, Nje na Ndani huacha kupata uzoefu kama dunia zisizounganishwa. Hazichanganyiki wala tofauti zake hazitoweki: zinaingia katika ulinganifu.

Utengano haupo katika Chanzo.

Upo katika namna ambayo mhusika amejifunza kutazama.

Lango jembamba

Kwa nini lango linalotoa ufikiaji wa Ufalme ni jembamba?

Kwa sababu hatuwezi kulipitia tukibeba yote ambayo tumechanganyika nayo.

Si nyembamba si kwa sababu ya utashi, wala kwa sababu Ufalme unataka kututenga. Ni nyembamba kwa sababu ya mwafaka.

Ufunguo hufungua mlango kwa sababu umbo lake lina mwafaka na kufuli. Hauufungui kwa nguvu, bali kwa mwafaka.

Vivyo hivyo, hatuingii Ufalmeni kwa kulazimisha utu wetu, kwa kujilimbikizia sifa, wala kwa kujitangaza kuwa wenye kuimiliki Kweli. Tunaingia wakati kile tulicho nacho kinaingia katika mwafaka na kile Ufalme ulivyo.

Utengano hauwezi kuingia katika Umoja bila kuacha kuwa utengano.

Uongo hauwezi kuingia katika Kweli bila kufichuliwa.

Tamaa ya utawala hauwezi kuingia Ufalmeni bila kuukia kiti cha enzi.

Ndiyo maana mlango ni mwembamba: ni kile kilicho cha kiini pekee kinachoweza kuupitia.

Tabia ya kuigiza haihitaji kuharibiwa, lakini haiwezi kuingia kama mfalme. Lazima iiname, iachie katikati, na iweke katika huduma ya Neno.

Ili kuingia, kwanza lazima Ujiondoe kutoka kwa kile ulichokuwa umechanganyika nacho.

Kisha lazima udumu katika Hudhurio.

Katika Hudhurio, Unakumbuka.

Unapokumbuka, unajua.

Unapolitambua Kilichokumbukwa ndani yako, uko.

Unapojikuta zaidi ya utambulisho wote uliokopwa, unatamka bila kujitwalia:

MIMI NIKO.

Na wakati kile Ulichokitambua kinapokuwa Neno, uamuzi, na tendo, Neno larejea kujifanya mwili katika Umbo.

Ndipo njia inakamilika:

Unajiondoa.

Unaingia katika Hudhurio.

Unakumbuka.

Unatambua.

Unajikuta.

Na Unajifanya mwili.

Haurudi Ufalmeni kama mtu anayefikia mahali pa mbali.

Ufalme unadhihirika unapoacha kushikilia kile kilichokuwa kinazuia Utambuzi kwamba haukuwahi kutengwa nawe.

Ulimwengu Tuliofunzwa

Mbele ya Uwepo tunakumbuka dunia tuliyoonyeshwa kama iliyo kweli.

Kuanzia kuzaliwa kwetu tunaonyeshwa ulimwengu ambao tayari umefasiriwa.

Hatupokei tu majina, mipaka, imani, desturi, ngazi, mifano ya mafanikio, njia za kubadilishana na namna za kujielewa.

Pia tunapokea maelezo kuhusu maana ya kila moja ya hizo namna, kile tunachopaswa kutarajia kutoka kwao, na nafasi wanayopaswa kuchukua katika maisha yetu.

Tunafundishwa wapi pa kutafuta utajiri.

Wapi pa kutafuta uponyaji.

Wapi pa kutafuta majibu.

Wapi pa kutafuta Ukweli.

Wapi pa kutafuta Amani.

Wapi pa kutafuta Mungu.

Kabla ya sisi kuweza kuyatafakari haya wenyewe, ulimwengu tayari umetupatia majibu yake.

Kizazi baada ya kizazi tumepokea ulimwengu huo, tumeshiriki ndani yake na pia tumeupitisha. Tumewafundisha wale waliofika baada yetu kile sisi wenyewe tulichojifunza kabla ya kuweza kukichunguza.

Hivyo, urithi unakuwa desturi.

Desturi inakuwa uhakika.

Na uhakika unaokubaliwa bila kutafakari unaishia kujionyesha kama Ukweli.

Kifungo kinatokea tunapoukubali ulimwengu huo bila kuutazama.

Si tunapotumia namna zake, bali tunapoacha kuzichunguza.

Si tunaposhiriki ndani yake, bali tunaposahau kuuliza zinamtumikia nani.

Si tunapopokea jibu, bali tunapokataa Kutambua wenyewe kama jibu hilo linazaa tunda linaloahidi.

Ndiyo maana Kukumbuka pia kunamaanisha kukatiza kurudia.

Kukatiza si kuharibu kila tulichorithi. Ni kusimama kabla ya kukipitisha tena. Ni kuitazama kila namna katika Hudhurio na kuuliza:

Inatoka wapi?

Inamtumikia nani?

Inazaa tunda gani?

Inafungua au inafunga?

Inalinda au inatawala?

Inabaki katika huduma ya Uzima au imefanikiwa kuufanya Uzima uwe katika huduma yake?

Maswali yanayochipuka katika Hudhurio

Tunapoacha kuwa tu chini ya matakwa ya mhusika wetu na kujiweka chini ya matakwa ya Yote, akili inaacha kuuliza tu kuhusu yale yanayofaidisha au kudhuru nafsi yetu ya pekee.

Sasa akili iko katika huduma ya Neno.

Na kutoka kwenye Asili hiyo mpya yanaanza kuchipuka maswali ambayo hayazaliwi kulinda mhusika, bali kuelewa ulimwengu ambao sisi sote tunaumwilisha.

Maswali haya ni Funguo.

Si kwa sababu yana jibu lililojifunza, bali kwa sababu namna yake yenyewe inafunua mlango tunaopaswa kuupitia.

Kwa yule anayejua kuyatazama katika Hudhurio, kila swali lina Ishara ya kile kinachohitaji Kufunuliwa:

Kwa nini kuna umaskini ikiwa kuna pesa?

Kwa nini kuna magonjwa mengi ikiwa kuna dawa?

Kwa nini majibu hayatoshelezi ikiwa tunayo sayansi nyingi?

Kwa nini tunabaki mbali na Ukweli ikiwa tunayo maarifa mengi yanayopatikana?

Kwa nini vita vinaendelea ikiwa kuna serikali, mamlaka na sheria?

Kwa nini hatumpati Mungu ikiwa kuna dini nyingi na mahekalu mengi?

Usifanye haraka kujibu.

Kaa mbele ya maswali.

Yatazame.

Kila moja linataja tunda linalokosekana na Namna iliyoahidi kutumikia tunda hilo.

Utajiri na pesa.

Uponyaji na dawa.

Jibu na sayansi.

Ukweli na maarifa.

Amani na mamlaka.

Mungu na dini.

Tunapotazama uhusiano kati ya hivi viwili, huanza Kufunuliwa upotoshaji.

* ... Katika mchakato wa ufunuo ... ninaandika.

** Kinachokuja hakina kipimo cha kukipima wala lebo ya kukieleza.